

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 175/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júna 2012 predbežne prerokoval sťažnosť R. M., t. č. vo väzbe, a M. P., B., zastúpených advokátom JUDr. D. D., B., vo veci namietaného porušenia čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Bratislava, oddelenia vyšetrovania (Ministerstva vnútra Slovenskej republiky) pod sp. zn. PPZ-252/BOK-BA-2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. M. a M. P. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. mája 2012 doručená sťažnosť R. M. a M. P. (ďalej len „sťažovateľ 1“ a „sťažovateľ 2“, spolu aj „sťažovatelia“), vo veci namietaného porušenia čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky

(ďalej len „ústava“), čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 ods. 3 písm. b) a c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru Bratislava, oddelenia vyšetrovania (ďalej len „vyšetrovateľ“) pod sp. zn. PPZ-252/BOK-BA-2011. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 15. mája 2012.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovatelia sú trestne stíhaní pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. c) Trestného zákona, resp. § 172 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona. Sťažovatelia si zvolili za obhajcu advokáta JUDr. D. D. (ďalej len „obhajca“). Na základe výpovede iného obvineného, podľa ktorého sa mu mal obhajca pri návšteve vyhrážať, vyšetrovateľ nariadil výsluch obhajcu ako svedka, čo tento s poukazom na zákonom uloženú povinnosť mlčanlivosti odmietol. Vyrozumením z 13. apríla 2012 vyšetrovateľ oznámil obhajcovi, že nemôže ďalej sťažovateľov obhajovať z dôvodov uvedených v ustanovení § 36 ods. 3 Trestného poriadku, a to napriek tomu, že obhajca nikdy nebol svedkom žiadneho skutku, ktorý je predmetom vyšetrovania, a ani nebol vo veci vypočutý ako svedok. Po doručení vyrozumenia bola obhajcovi zamedzená účasť na vyšetrovacích úkonoch, ako aj kontakt so sťažovateľom 1, ktorý na rozdiel od sťažovateľa 2 bol vo väzbe. Vyšetrovateľ tiež požiadal o ustanovenie obhajcu pre sťažovateľa 1. Obhajca 17. apríla 2012 v súvislosti s vyrozumením vyšetrovateľa požiadal dozorového prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľa, avšak neúspešne.

Podľa názoru sťažovateľov postupom vyšetrovateľa a následne aj dozorového prokurátora dochádza k porušovaniu označených práv podľa ústavy, listiny a dohovoru. Sťažovatelia tvrdia, že je neprípustné, aby vyšetrovateľ potom, ako obhajca oprávnene odmietne vypovedať ako svedok, toto zneužil a obhajcovi výkon obhajoby zakázal.

Sťažovatelia navrhujú vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy, listiny a dohovoru v konaní vedenom vyšetrovateľom pod

sp. zn.: PPZ-252/BOK-BA-2011 s tým, aby sa vyšetrovateľovi zakázalo pokračovať v porušovaní označených práv a aby sa mu prikázalo obnoviť stav vyšetrovania pred 16. apríla 2012.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o podanej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Podľa názoru ústavného súdu sťažovatelia budú môcť po podaní obžaloby a pred jej predbežným prerokovaním opätovne otázku porušenia obhajobných práv namietat'. Budú tak môcť urobiť aj neskôr v ďalšom priebehu súdneho konania vrátane odvolacieho, ba dokonca aj dovolacieho konania. Znamená to, že právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľov budú mať ešte príslušné všeobecné súdy, čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júna 2012